

ΎΔΡΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΛΟΓΟΝ ΩΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ

Πάρε μ', ἀφέντη, πέρα με κι ἐμένα πού πηγαίνεις,
νά μαγειρεύω νά δειπνάς, νά στρώνω νά ξεστρώνω,
νά σε κερνάγω βασιλιά, ρήγα νά σε κοιμίζω.

Ἡ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα γέεσθαι.
καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχου
ἀσχαλιά σὺν νηὶ πολυζύγῳ ὄνπερ ἄελλαι.
χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα.

(B 289—94)

Τὰ μάτια βλέπουν τὸ γιὰλὸ καὶ μαύρα δάκρυα χύνουν.
μὲ μὲ φωνὴ ἀγγελικὴ τὰ πάθη, τῆς διηγᾶται,
τὰ κύματα παρακαλεῖ καὶ στὸν ἀγέρα λέγει,
ὅπου κι ἂν διῶν τὸν ἀγαπᾶ νά τῆς τὸν χαιρετοῦνε.

ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠμόνεοσι καθίζων
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείδων.

(ε 156—7)

Ἔνε μοι, ἐσὺ εἰς ὃ ἄντρας μου, ἐσὺ εἶσαι κι ὃ καλὸς
μου.

δεῖρῆς δ' οὐπίω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῷ. (ψ 240)

